

Næstan 100 av okkara frægasta kórólkið varð savnað í Norðurlandahúsinum sunnudagin. Mynd jan

3–0 til Føroya Symfoniorkestur og Kór

Føroyskt tónlistalív skoraði hattrick í dysti við Mozart

Træveggirnir í Norðurlandahúsinum táraðu harkpiks sunnukvöldið, tá okkara mætu tónleikarar og sangarar syrgdu tey deyðu í máttmiklum samljóði.

Tónlistarligt dirvi

Land okkara er í svárari kreppu og neyð, men ikki kann sigast tað sama um tónleikin í hesum lítla landi okkara.

Tað skal ikki sørt av dirvi til at fara undir eitt stórverk sum Requiem av Mozart, serstakliga tá tú veitst, at hvørt mans barn kennir hetta verk út og inn. Enn verri er tað, tá flestu okkara hava hoyrt hetta verk spælt og sungið av bestu kórum og orkestrum í heiminum.

Men tónlistarligt dirvi eiga vit, og hesar framførslur hava enn einaferð prógvað, at vit eiga kunnleika, snildi og dygd undir hesum dirvi eisini.

Hugflog og skaldslig dýpd

Tað var ein sonn frægd at uppliva hesa framførslu. Her var ikki bert talan um: »væl úr hondum greitt tónlistarligt handverk«, nei, her var talan um skapandi hugflog og skaldsliga dýpd. Her upplivdu vit 130 fólk,

sum høvdu livað seg inn í eitt tónlistarligt stórverk, hesi fólkini góvu alt tey áttu í kenslubornum samljóði við fullkomna tónaheimin, sum Mozart einaferð gav okkum í lut við sínum penni.

Skrivaði sítt egna requiem

Sjálvur fekk Mozart bert høvi til at uppliva hetta verkið í hugaheimi sínum, tí ovbyrjaður av sjúku og arbeiði mátti hann leggja pennin frá sær, áðrenn hann var liðugur við sítt einasta Requiem, sum tí eisini kom at gerast hansara egna.

Mozart hevði eisini ill-

gruna um, at hetta fór at gerast hansara seinasta verk. Hann setti eisini orð á sínar tankar um hetta – kann tykjast løgið, tí hann var tá bert 35 ára gamal.

Men lukkatið fyrri okkum

gav hann hugskot síni til restina av verkinum víðari til næming sín Süßmayr, sum kanska gjørdi sítt størsta tónlistarliga bragd nakrantíð: at fullføra hetta megnarverk í sera nýgvum

samljóði við tónaheim Mozarts.

Requiem er eitt megnarverk

Tað er ófatuligt fyrri okkum deyðiligu, at ein skemtari

sum Mozart kundi hava tílíkt innlit í henda velduga heim av kenslum og álvara. Tá tú lesur okkurt av brøvum hansara, sært tú hann fyrri nær... sitandi við klaverið í einum »øklubba«,

Frá konsertini í Norðurlandahúsinum sunnudagin